

■ **איבי נתן**, היושב עתה בניירורק, אורב ממש לישראלים שם, בעיקר לציוותי אל-על, ומבקש מהם לנסות לי אתר את **שרונה**, בתו של אר. ב. בארץ, מאחר שהקשר ביניהם נותק. אלה שהסכימו לב-רר זאת בשבילו גילו כי אילו היה איבי משתמש בדואריש-

■ מיגרשימשחקים ענק, הכולל לא פחות מ-21 מיתקני ששועים, הוקם לאחרונה בי עיירה הגלילית מעלות, בשכונה בה רצחו הפידאיון את בני משפחת כהן. מיגרשימשחקים הוקם כולו בתרומתו של סוחר האמנות **ז'אן תיריש**.

יודעת מה הם מדברים. אצל הלירות בורחות ממני!

■ תקרית משעשעת אירעה לנשיא המדינה פרופ' **אפרים קציר** באחת השבתות האחרונות. הנשיא ביקר בבית-כנסת ברחובות, ונתכבד בעלייה לתור רה. גבאי בית-הכנסת החל מכריו על העולה לתורה: "כבוד

החוק, **משה שרת**, המתפרסם עתה, מרבה שרת להדגיש כי בתקופת כהונתו כראש-ממשלה היה נהוג לאסוף במכונית-השרד שלו טרמפסטים בדרך. שרת אף רשם ביומנו את תיאורי הטרמפסטים ואת שיחותיו עי-מם. על פרשה אחת, שהייתה קשורה באיסוף טרמפסטים, אך שאותה לא הוזכר שרת ביומנו, סיפר **ולטר איתן**, מי שהיה מנכ"ל משרד-החוק, המכהן כיום כיו"ר רשות-השידור. יום אחד נסע עם שרת לירושלים. בדרך אספו שתי טרמפסטיות, והושיבו אותן במושב האחורי של המכונית. היה זה יום-קיון חם, ושתי הנערות פרמו את כפתורי חולצותיהן. כאשר הבי חין בכך איתן, אמר לשרת: "הנערות פתחו את חולצותיהן לירוש" — איך ניכנס עימן כך לירוש" לים?" לדברי איתן, העלה שרת הבעת תמיהה על פניו ושאל: "והן לא התקררו?"

■ סגן-מזכיר מפלגת-העבודה מטעם אחדות העבודה, **אברהם גיבלבר**, פנה אל עוזרו של שרה-חוק, **חיים בראון**, וביקש ממנו לקבוע פגישה בין **יגאל אלון** וחברי אחדות העבודה בלישכת המיפ-לגה. ליום השלישי בשבוע. בראון הודיע לו כי אלון ימצא באותו יום בחברון, כשהוא מניח את אבן-הפינה לאוניבר-סיטה, אותה עומדים להקים שם. גיבלבר התרגז, מסר לאלון דרך עוזרו: "אני יותר חשוב מראש עיריית חברון, השייך **מוחמד עדי אדיג'עברי**. אני לא יודע עד איפה יילך יגאל עם ג'עברי, אבל איתי הוא יצטרך ללכת עד המוות." למרות כעסו של גיבלבר, נקבעה ה-פגישה ליום אחר. אלון לא ביטל את הנחת אבן-הפינה ב-חברון.

■ אלון עצמו הופיע ב-שבוע שעבר במליאת הכנסת, כשהוא לבוש חליפה הדורה בצבע לבן, ועגוב עניבה חומה. כל העיניים נישאו לעבר ההר, פנה האלגנטית של שרה-חוק, אשר התיישב ליד שולחן ה-ממשלה. שרה-חוק, **משה ברעם**, לא יכול היה להתאפק, פרץ במחאות-כפיים לכבוד אלון וחליפתו.

■ לכינוי חדש זכה בלוגר דון ראש הממשלה, **יצחק רבין**, העושה שם השבוע. כי נציג ישראל בכנס האינטרנציו-

הצהיר הצהרות מעניינות לשבועון הגרמני "שטרן", אשר הקדיש לו חמישה עמודים בגיליון האחרון. ה"שטרן" מתאר את קישון כ"נשק הסודי של ישראל" שפצותיו הספרותיות מן העורף מלוות את פצצות הלוחמים בחזית. בפתח הכתבה תמונה של קישון ישוב על תותח של טאנק, כותב במכונה, כשיונה בלוע התותח. "אני לא בעד הצדק, אני בעד מדינת ישראל", הסביר קישון לקורא הגרמני, והוסיף: "אהבתי למדינת ישראל עולה לי מיליוני לירות." קישון סיפר בפני הגרמנים על מסי-הכנסה הגבוהה אותו הוא משלם, 82%, וכינה אותו "שוד". כותב המאמר מספר כי הספרות מרתקת את קישון. כשהן מסמלות את שחר הסופרים שלו, הוא מאושר, אולם כאשר הן מסמלות את החשבון שמיש לו מסי-הכנסה, הוא מתרגז עד "חצי-מוות".

אפרים קישון

נשיא מדינת-ישראל, פרופסור אפרים. בן... וחמתין כדי שקציר יאמר לו את שם אביו. תשובתו של קציר היתה: "בן".

■ אחרי שכתב ידיעות אחרונות, **שלמה (נקדי"ן) נק" דימון**, פירסם את ההתבטאויות של **שמואל תמיר** על ראשי הליכוד, כינה תמיר את נקדימון בשם תולעת. הגיב נקדימון: "לאחר ש**משה דיין** כינה את הפרופסור **יעקב שלמן** בשם תולעת יעקוב, הפך הכינוי תולעת אקדמי ומכובד".

■ לח"כ של הליכוד **איתן ליבני** יש צרות צרורות עם הדואר, המגיע על שמו לכנסת, ומה שיותר גרוע — עם חש"בונות המיוזגות. אותם הוא צריך לשלם. מזכירה החדש של סיעת ר"צ בכנסת, **יונתן לבני**, מקבל את מרבית הדואר של הח"כ, ואילו הח"כ מקבל את כל החשבונות עליהם חותם לבני במיוזג. השניים החליטו לפתור את הבעיה. להיפגש מדי סופו של יום, להחליף את המכתבים, למסור על הודעות טלפוניות, ואילו בסוף החודש, להיפגש בנושא חשבונות ה-מיוזג.

■ עיריית תל-אביב סערה מהתפרצותו של ממלא-מקום ראש העיר, **יגאל גריפל**, בעת ישיבה של ועדת בניין-ערים, כשגריפל הגיף בקבוקים לעבר מתנגדיו. רק חבר מועצת העיר **נחום רוז** נשאר שליו, הציע שלשיבות הבאות יביאו משקה בבקבוקי-פלסטיק.

ראל, היה מוצא את בתו מייד. מסתבר כי שרונה זנחה את לימודי המיקרוביולוגיה שלה באוניברסיטה העברית, והצי טרפה לשרות משרד-התיקשר-רת, כדורית ברחובות ירוש-לים.

■ מאז נפסקה הפקת תוכי-נית הטלוויזיה חיים שכאלה, נעלם מפק ומנחה התוכנית, **עמוס אטינגר**, מעל המסך הקטן. תחילה נסע אטינגר ל-סויר ארוך בדרום-אמריקה. אחר-כך שימש ככתב צבאי ב-מלחמה. מאז עוסק אטינגר בהפקת סרט חדש. אין זה סרט טלוויזיה וגם לא סרט-קולנוע עלילתי. אטינגר מפק ומביים סרט-קולנוע התיאטרון פנימית של החברה להבולה ימית של **יעקב מרדור** ו**מלכה ברי**, מביצע המחיב אותו. כי מובן, להפליג באוניות החברה, לסיר במספנות ובנמלים ברח-בי העולם — ג'וב המספק גם את תשקתו של אטינגר לנדוד-דים.

■ כתב בתי-המישפט של ידיעות אחרונות, **יחזקאל אדרים**, הוכיח כי גם עיתונאי יודע להיות אסיר-תודה. אדרים, אשר קיבל כמנון מהאסיר הבורח **נחמן פרקש** ראיון בילעדי, דאג עתה להשיג לפר-קש סוס לבן בן שנתיים, כדי שהאחרון יוכל לקבל את עבדו-דת-השמירה שהוצעה לו על-ידי רשות-שמורות-הטבע. היה זה התנאי היחיד של הרשות לקבלת העברייני-לשעבר לעבודה — שישני סוס. אדרים, הוא שנחלץ לעזרתו.

■ **נתיבה בן-יהודה**, שהיתה בין חברות המילון העולמי לעברית מדוברת, התייחסה השבוע לתופעה, שלפחות מאה פלמ"חניקים ששירתו ב-חטיבת יפתח קראו לילדיהם ב-שם יפתח. באחד המיפגשים נזכרה נתיבה כי נשאלה אם העניקה לילדה את השם יפתח. "השתגעתי?" השיבה נתיבה, "אם הרי יודעים שיש לי בת. אז איך רציתם שאקרא לה תיפתח?"

■ אגב, רק מעטים יודעים כיצד נולד שמה של חטיבת הפלמ"ח יפתח. עליה פקד תחילה יגאל אלון. בשעתו היתה החטיבה מורכבת רק מפלוגה ששירתה באזור תל-חי. כאשר קיבל יגאל אלון, שנקרא אז פייקוביץ, את הפיקוד על היחידה, היא כונתה על פי ראשי-החטיבה של המילים ה-באות: "יגאל פייקוביץ, תל-חי".

■ ליצן הבוהמה התל-אביבית, **ראובן צליק**, נראה שבוע אחרי שבוע על מסכי הטלוויזיה ביומני החדשות. תחי לה הוא רואין באופן מיקרי במישאל-רחוב שערךה הטל-ויזיה. אחר-כך נראה כשהוא מעניק ברחוב שי לזוג הרקדנים העולים **ואלרי וגלינה פא**. **גב**, ידידיו של צליק תמחו על התופעה ושאלו אותו: "מה זה? כל שבוע אתה מופיע בטלוויזיה?" השיב להם צליק: "מה יש? לאאירונסייד מותר להופיע בטלוויזיה כל שבוע, ולי לא?"

משה דיין

הצטלם עם רקדנית המופע, בלט על ה-קרח, בעת מסיבה קצרה שנערכה בהפס-קה של הצגת הבכורה. דיין לא היה האישיות היחידה בהצגת הבכורה שהתקיימה ב,היכל-הספורט" בתל-אביב. נכחו בה אף נשיא המדינה פרופסור אפרים קציר, ראש עיריית תל-אביב שלמה (צי"צ") להט, הרמטכ"ל מרדכי (מוטה) גור וחשר משה קול.

אבא אבן. השיב לו אבן: "אילו היה אבא, תואר ולא שם, היו לוקחים אותו ממני ונותנים גם אותו למפ"ם".

■ את תמיהתה על הכל-כלנים בארץ הביעה, השבוע **רבקה בורג**, אשתו של מי שהיה שרה-הפנים, **יוסף בורג**. אמרה בורג: "כל הזמן אני קר-ראת בעיתונים שאנשים בור-חים מהלירות שלהם. אני לא

נל הסוציאליסטי. רבין, שנפגש עם כמה עשרות חברי הפר-למנט הבריטי, בארוחת-ערב לכבוד, הצית סיגריה בזמן נאו-מו ושאף את העשן בין משפט למשפט. חברי הפרלמנט ש-הודעו מהתנהגות זו, המנוגדת לכל כללי הנוהג, המציאו לרבין את השם "סמוקר".

■ ביומנו של מי שהיה ראש ממשלת ישראל ושר-